

Necessitats d'un canvi de vida. Bateig del Senyor

Dv, 9/01/2015 per Josep Lluell

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Bateig del Senyor. Cicle B

Barcelona, 11 de gener de 2015

Què és el bateig?

És un ritus religiós d'iniciació.

Què vol dir això?

Es tracta del punt de partença d'un nou camí a la vida.

Aquest ritus es practica mitjançant un símbol aquàtic.

L'aigua és font de vida.

S'utilitza per a rentar i netejar. I, a més, per a treure'ns la set.

Les religions se serveixen d'aquests efectes de l'aigua per expressar que el creient reneix a una vida nova.

És com si naixés una altra vegada per encetar una vida diferent i millor i més compromesa.

Jesús acudeix a on estava Joan i es posa a la fila dels pecadors, és a dir: dels que es veien necessitats d'un canvi de vida.

Jesús va fer aquest gest com un de tants.

Jesús no feia teatre sinó que estava convençut que havia d'emprendre una vida nova, la decisiva.

Capbussar-se en l'aigua i sortir-ne de bell nou simbolitza enfrontar-se a la mort i renéixer a la vida.

Jesús abandona la vida anterior i es llença de ple a una nova forma de viure centrada en l'apostolat.

En aquest moment veu el cel obert i l'Esperit posant-se damunt seu.

I escolta la veu de Déu com a Pare entranyable.

Des d'aleshores, Jesús va començar a veure Déu com a Pare del Cel.

El missatge és ben clar: també nosaltres tenim el cel obert i podem escoltar les mateixes paraules que Jesús: som fills estimats de Déu.

D'ara en endavant

- podem afrontar la vida no com una història bruta que hem de purificar constantment

- sinó com el regal preciós de la dignitat de fills de Déu que hem de cuidar amb goig i gratitud. Cuidar i compartir amb qui sigui possible fer-ho.

Només a on hi ha i pot palpar-se la senzilla humilitat i la neta transparència de l'amor humà es veu el Cel obert.

I damunt d'aquesta experiència hi baixa l'Esperit del Pare que transforma de soca-rel les persones.

I aquest és el punt de partença d'una vida nova

- d'una vida fecunda

- d'una vida veritablement solidària.

Justament aquesta podria ser la nostra vida cristiana si de cor ens lliuréssim a Déu i als germans, començant per les persones que tenim més a prop.

Realment hi estem ben disposats?

Déu ens orienta cap al servei fraternal de les persones i en les persones hi trobem Déu.

La fe viscuda des de la fidelitat i el compromís lliure i generós ens fa més humans i més persones.

En dubtes?

Per què no ho proves?

Per què no mires d'experimentar-ho?